

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

2017

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

**Ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος
Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου.**

**Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι
τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,
Χάρις ὑμῖν καὶ Εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.**

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην... ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον
Σωτήρ»

(Λουκ. 2, 10-11)

Μέσα στὴ σκοτεινὴ ἐκείνη νύχτα, τὴν ὁποία ἐφώτισε ἡ ἀνταύγεια τῆς
στρατιᾶς τῶν ἀγγέλων, οἱ ἄκακοι ποιμένες τῆς Βηθλεὲμ δέχονται, πρῶτοι, τὴ
χαρμόσυνη εἶδηση τῆς πραγματοποίησης τῆς προσδοκίας τῶν ἐθνῶν.

Ἡ ἀνθρωπότητα ποὺ παράπαιε στὴν ἀναζήτηση τοῦ «Ἀγνώστου
Θεοῦ», ποὺ ἐρευνοῦσε «εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν Αὐτὸν καὶ εὖροιεν»
(Πρ.17,27), ἡ ὁποία συνταρασσόταν ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ δούλευε στὰ πάθη
τῆς ἀτιμίας, ποὺ σπάρασσε ἀπὸ τὸν πόνο τῶν πληγῶν «ἐφ' ὧν οὐκ ἦν μάλαγμα
ἐπιθεῖναι» (Πρβλ. Ἠσ.1,6), βρῆκε Ἐκεῖνον ποὺ ζητοῦσε· δέκτηκε Ἐκεῖνον ποὺ
ποθοῦσε. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ σήκωνε τὸ φορτίο τῶν ἀνομιῶν της, ποὺ θὰ
θεράπευε τὶς χαινουσες πληγές της καὶ θὰ διάνοιγε τὸν δρόμο πρὸς τὸν
ἀπωλεσθέντα παράδεισο, βρίσκεται ἀνάμεσά της ὡς «βρέφος
ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ» (Λουκ. 2,12).

Εὐλογα, λοιπόν, ὁ Ἄγγελος χαρακτηρίζει τὸ γεγονός ὡς «χαρὰν
μεγάλην ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ». Γι' αὐτὸ καὶ «ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον
συνευφραίνονται» καὶ «πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει».

Μαζὶ μὲ τὴ χαρὰ ἐκπλησσομάστε καὶ γιὰ τὸ ἀπρόσιτο, στὴ λογικὴ μας,
μυστήριο. Ὅπως ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας «ξένου τοκετοῦ, ξένα πράγματα
ὀραῖται». Ὁ Ὄν καὶ Προὐν γίνεται «ὅπερ οὐκ ἦν». Ὄντας Θεὸς γίνεται
ἄνθρωπος. Ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν γίνεται Παιδίον νέον. Ὁ καθημένος ἐπὶ
θρόνου ὑψηλοῦ τοποθετεῖται σὲ φάτνη ἀλόγων.

Προσεγγίζοντας τὸ μεγάλο μυστήριο, ὡς προσκυνητὲς καὶ ὄχι ὡς ἔρευνητὲς, ὡς νήπιοι κατὰ τὴν ἀνθρώπινη λογική, μπροστὰ στὸν νηπιάσαντα Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀντλοῦμε μηνύματα χρήσιμα γιὰ τὴν ἐπὶ γῆς πορεία μας.

Ἡ σημερινὴ μεγάλη γιορτὴ διαμνηνύει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας, εἶναι Ἐμμανουήλ. Δὲν ἐγκαταλείπει τὸν κόσμον Του, ὅσο μεγάλη κι ἂν εἶναι ἡ ἔξ Αὐτοῦ ἀποστασία. Ἀκόμα καὶ στὶς πιὸ ζοφερὲς στιγμὲς τῆς Ἱστορίας εἶναι παρών, κατὰ τὴ δικὴ του διαβεβαίωση «Ἴδου ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας, τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28,20). Μὲ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ ὁ χρόνος τέμνεται στὰ δύο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ καταξιούται ὅ,τι προηγήθηκε, ἀφοῦ Αὐτὸν ἐνατένιζε, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι ἀκολούθησε, ἀφοῦ μὲ Αὐτὸν ἐξαγιασθήκε, τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἱστορίας. Ὁ χρόνος δὲν εἶναι πιά φορέας ἀπελπισίας, ἀδιεξόδων καὶ θανάτου. Διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γίνεται φορέας ζωῆς αἰωνίου καὶ ἀληθινῆς. Χάρις στὸν σαρκωθέντα Λόγον ὁ ἄνθρωπος γίνεται «οἰκεῖος Θεοῦ» καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας Του. Ἄς μὴν ἀπελπιζόμεστε, λοιπόν, ὅσες κι ἂν εἶναι οἱ δυσκολίες. Μαζί μας βρίσκεται ἡ πηγὴ τῶν ἐλπίδων.

Μήνυμα τῶν Χριστουγέννων εἶναι καὶ ἡ δυνατότητα ἀναγέννησης τοῦ ἀνθρώπου. «Αὐτὸς ἐνηνθρώπησεν ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν», γράφει ὁ Μ. Ἀθανάσιος. Κι ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος διευκρινίζει: «Ὁ Ὑψηλὸς διὰ τὴν συγκύπτουσαν χαμαὶ ψυχὴν ἐταπεινώθη, ὅπως συνανυψώσῃ αὐτήν, κάτω ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας νεύουσαν». Ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Χριστοῦ μᾶς διαμνηνύει ὅτι προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νὰ ὑπερβεῖ τὰ ὅρια καὶ τὶς ἀδυναμίες τῆς κτιστῆς φύσεως καὶ νὰ γίνῃ κι αὐτὸς Θεὸς «κατὰ Χάριν».

Ἡ «ἐν μορφῇ δούλου» παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἀνάμεσά μας, ὑποδεικνύει, ὕστερα, σὲ ὅλους καὶ τὴν ἀξία τῆς «ὑψοποιοῦ ταπεινώσεως». Σημειώνει καὶ πάλιν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος «... ταπεινωθεὶς καὶ πτωχεύσας τὰ καθ' ἡμᾶς ... πρὸς τὰ ἄνω φέρουσαν ὁδὸν ἅπασιν ὑπέδειξε τὴν ταπείνωσιν». Διδάσκει ἔμπρακτα ὁ σαρκωθεὶς Θεὸς ὅτι ἡ ταπείνωσις εἶναι ἡ βάση στὴν ὁποία θὰ στηριχθεῖ ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνύψωσις τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀλαζονεία τοῦ Ἀδὰμ ὁδήγησε στὴν πτώση τοῦ ἀνθρωπίνου

γένους. Ὁ «σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος» (Φιλιπ.2,8) νέος Ἀδάμ, μὲ τὴν ταπεινώσή του ἐπαναφέρει τὸν ἄνθρωπο στὸ «πρωτόκτιστον κάλλος».

Γιὰ ὅλα αὐτά, λοιπόν, γίνεται αἰτία χαρᾶς ἢ ἐπὶ γῆς παρουσία τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ τότε, ἀπὸ τὴν ἐνανθρώπησή Του καὶ διὰ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Του ἔργου ἢ ἀνθρωπότητα ἔχει ἐνώπιόν της ἀνοικτὴ τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχε παρεκκλίνει διὰ τῆς παρακοῆς.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου δὲν μπορούμε, δυστυχῶς, οὔτε καὶ φέτος νὰ νιώσουμε ὀλοκληρωμένη αὐτὴ τὴν πνευματικὴ χαρά. Γιὰ 44 χρόνια ζοῦμε τὸ δράμα τῆς διαίρεσης τῆς πατρίδας μας. Παρακολουθοῦμε τὴν τουρκοποίηση τῶν κατεχομένων μας καὶ ἀγωνιοῦμε μπροστὰ στὶς Τουρκικὲς μεθοδεύσεις γιὰ κατάληψη καὶ τουρκοποίηση ὀλόκληρης τῆς Κύπρου.

Ἡ κατάρρευση τῶν συνομιλιῶν ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Τουρκίας, παρὰ τὶς ὑπεράνθρωπες δικές μας προσπάθειες καὶ τὶς ὀδυνηρὲς μας ὑποχωρήσεις, καθιστᾷ, σ' ὅλους, φανεροὺς τοὺς σχεδιασμοὺς τῆς κατοχικῆς Δύναμης. Οἱ διακοινοτικὲς συνομιλίες, ὅπως γίνονταν μέχρι σήμερα, ἦταν ὁ σχεδιασμὸς τῆς Τουρκίας γιὰ νὰ μᾶς ἐπιβάλλει τοὺς ὅρους της. Τυχὸν συνέχισή τους, μὲ νέες ὑποχωρήσεις ἐκ μέρους μας, θὰ ἔχει τραγικὲς καὶ μὴ ἀναστρέψιμες γιὰ μᾶς συνέπειες. Ἀκόμα καὶ χωρὶς στρατεύματα κατοχῆς καὶ ἐπεμβατικὰ δικαιώματα τῆς Τουρκίας, μὲ ὅσα οἱ Τοῦρκοι διεκδικοῦν στὴ διακυβέρνηση, δὲν θὰ μπορέσει νὰ λειτουργήσῃ τὸ Κράτος καὶ πολὺ σύντομα θὰ καταστοῦμε ὄμηροι στὰ χέρια τῆς Τουρκίας. Καλοῦμαστε ὅλοι, συνειδητοποιώντας τὶς ἐπιδιώξεις τῶν Τούρκων, ποὺ δὲν κρύβουν πιά τοὺς στόχους τους, νὰ ἀπαιτήσουμε ἀταλάντευτα καὶ μὲ σθένος, καὶ γιὰ μᾶς, ὅτι ἀπολαμβάνουν ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ἐλεύθερη διακίνηση, ἐλεύθερη ἐγκατάσταση, πλήρη ἀνάκτηση τῆς περιουσίας μας καὶ ἐλεύθερη ἀπόκτηση περιουσίας σ' ὅλη τὴν πατρίδα μας· χωρὶς στρατοὺς κατοχῆς καὶ ἐπεμβατικὰ δικαιώματα ξένων καὶ χωρὶς ὑπερπρονόμια γιὰ κάποιους. Ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ μπορούσε νὰ δεχθεῖ λύση χωρὶς αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ.

Γνωρίζουμε ότι χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια για να πείσουμε τη διεθνή κοινότητα, ή όποια έχει λησμονήσει την ουσία του προβλήματός μας, ότι αυτό είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής και όχι διακοινοτική διαφορά. Χρειάζεται και ψυχική άντοχη και αγωνιστική διάθεση για αντιμετώπιση των αναμενόμενων Τουρκικών αντιδράσεων. Θα πρέπει όμως να ξέρουμε -το ιστορικό μας παρελθόν μάς έχει διδάξει- ότι οι δοῦλοι λαοὶ δὲν ἐλευθερώνονται με τις παρακλήσεις και τις ἐκκλήσεις πρὸς τὰ αἰσθήματα τῶν κατακτητῶν. Ἡ ἀπάντηση τῶν τελευταίων εἶναι ἡ περιφρόνηση πρὸς τοὺς ἰκετεύοντες και ἡ ἀποθράσυσή τους. Χρειάζεται ἀγώνας και προγραμματισμὸς κινήσεων, ἀνυποχώρητη ἐμμονὴ στὸ δίκαιό μας, ὅσα χρόνια κι ἂν περάσουν.

Πέραν ἀπὸ τὸν μέγιστο αὐτὸ κίνδυνο, τῆς Τουρκοποίησης, τὸν ὁποῖο ἀνεξάρτητα ἀπὸ θυσίες θὰ πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦμε για νὰ ἀποτρέψουμε, θὰ πρέπει νὰ στρέψουμε τὴν προσοχή μας και πρὸς ἄλλους ἐμφανεῖς κινδύνους, ποὺ διατρέχουμε και ποὺ συμβάλλουν στὴν ἐθνικὴ ὑποδούλωσή μας. Τέτοιοι κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους ἤδη γεύομαστε, εἶναι ἡ δημογραφικὴ κατάρρευση, ἡ φυγὴ στὸ ἐξωτερικὸ, λόγω τῆς οικονομικῆς κρίσης, τῶν νέων μας, ἡ παραγωγικὴ ἀποσάθρωση, ἡ πολιτισμικὴ παρακμὴ, ἡ ἀποσύνδεση τῆς ὀρθόδοξης παράδοσης ἀπὸ τὴν ταυτότητά μας, ἡ γλωσσικὴ ἀλλοτρίωση.

Σ' αὐτὰ ἔρχεται νὰ προστεθεῖ και ἡ ἀπειλὴ τῆς ἀλλοίωσης τῆς ἐθνικῆς φυσιογνωμίας τῶν ἐλευθέρων περιοχῶν λόγω τῆς προώθησης ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας μεγάλου ἀριθμοῦ μουσουλμάνων, λεγόμενων μεταναστῶν. "Ὅλοι αὐτοὶ οἱ «μετανάστες» δὲν ἔρχονται ἐδῶ μόνο για τὰ παχυλὰ ἐπιδόματα, ποὺ ἀπλόχερα τοὺς προσφέρουμε. Ἔρχονται, ἢ μᾶλλον ἀποστέλλονται, για νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἐθνικὴ και πολιτισμικὴ μας ταυτότητα, με ὁρατὸ κίνδυνο ἐκεῖνον ποὺ περιγράφεται στὸ βιβλίον τῆς Ἐξόδου «... ἡνίκα ἂν ἡμῖν συμβῆ πόλεμος, προστεθήσονται και οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους». (Ἐξ.1,10)

Καλοῦμε τὴν Κυβέρνηση, ὅλη τὴν πολιτικὴ ἡγεσία και ὅλο τὸν λαὸ, ὅπως συνειδητοποιήσουν ὅλους τοὺς πιὸ πάνω κινδύνους και ὅπως, ἐνωμένοι ὅλοι σ' ἓνα ἀρραγὲς μέτωπο, ἀγωνιστοῦμε για νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσουμε ἀποτελεσματικά. Διαθέτουμε τὸ βάρος και τὸ κάλλος ἐνὸς πολιτισμοῦ

χιλιετιῶν. Ὄταν οἱ ἄλλοι λαοί, ποὺ σήμερα ρυθμίζουν τὶς τύχες τοῦ κόσμου, δὲν ἀποτελοῦσαν ἀκόμα κοινωνίες ἀνθρώπων, ἐμεῖς ζούσαμε σ' αὐτὸ τὸν τόπο καὶ μεγαλουργούσαμε. Δὲν μποροῦμε σήμερα νὰ δείξουμε νωχέλεια στὴν υπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς μας ἀξιοπρέπειας καὶ στὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας μας. Ἔχουμε εὐθύνη ἀπέναντι στὴ μακρὰ φάλαγγα τῶν προγόνων μας. Ἔχουμε χρέος καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ θὰ ἔλθουν, στοὺς ἀπογόνους μας.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ μὲ τὴν ἀγωνία γιὰ τὴν πορεία τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος νὰ μᾶς διακατέχει, χαιρετίζουμε, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς σημερινῆς μεγάλης ἐορτῆς, ὅλους, ἰδιαίτερα τοὺς πρόσφυγες, τοὺς ἐγκλωβισμένους, τοὺς ἀγνοουμένους καὶ τοὺς συγγενεῖς τους, εὐχόμενοι ὑπομονὴ καὶ ἐγκαρτέρηση. Μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» ἄς ἐντείνουμε τὶς προσπάθειές μας γιὰ ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας μας στὸ ἀνατέλλον νέον ἔτος 2018, τὸ ὁποῖο εἶθε νὰ εἶναι ἐν παντὶ εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Θεό.

Διάπυρος ἐν Χριστῷ νηπιάσαντι εὐχέτης,

†Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Αρχιεπισκοπὴ Κύπρου,
Χριστούγεννα 2017.